

Danske reformationssalmer

MELODIER OG TEKSTER 1529-1573

Hans Thomissøn: Den danske Psalmebog

Om jeg ikke kan tale

[339v]

VIII. Om ieg icke kand tale/

Om ieg ic-ke kand ta-le/
naar Dø-den hand vil mig pi-ne/
min Siel vil ieg be-fa-le/
O Christ/ i Hæn-der di-ne.

Om ieg icke kand tale/
naar Døden hand vil mig pine/
min Siel vil ieg befale/
O Christ/ i Hæn-der di-ne.

O Christ/ i Hænder dine.

Jngen mig da kand hielpe
Blant alle Vennerne mine/
Vden du selff der mig frelste
Met Død oc vunder dine.

Da maat du dig beuise
En ret Nødhielpere være/
Der da kand giffue lise
Oc ro fra Dødsens fare.

Oc rese dem op igen
Der Døden haffuer nedslagit/
|Du haffuer som en tro ven
All Dødsens krafft borttagit.

340r

Sathan skal mig ey ræde/
Huor gruelig hand da siunis:
Thi Christus er min glæde/
Som vilde for mig pinis.

Thi vil ieg intet grue/
Om Døden vilde mig æde:
Guds Ord kand icke liuffue/
Der paa staar all min glæde.

Naadsens tid er nu kommen/
Vel dem det kunde besinde/
Fly Synd/ oc vorde fromme/
Acte paa Dødsens time.

Men huo det ey vil giøre/
Nu men naadsens tid er inde:
Dem skal Gud fra sig kiøre/
Aldrig de naade finde.

Thi bør oss Guds Ord høre
Aldrig de naade finde.

Aiuerrige/ Mand oc Quindæ/
Oc ey der mod nu gjøre
Stoltelig i nogen sinde.

At wi icke faa vrede
Oc straff/ met helffuedis lime/
Oc skiudis til de Leede
Fra Gud/ i Dødsens time.